

teknologien, men vi kan blive førende på anvendelsen af den. Jeg har i hvert tilfælde også et meget stort ønske om, at solcellelav bliver ligestillet med vindmøllelav, hvilket de ikke er i dag. Det er meget vigtigt, vi får det her folkelige engagement ind også i denne del af energipolitikken, ligesom vi også må arbejde på at få mulighed for, at vindlav kan spille en rolle, især når vi taler om møller på land.

Så handler det naturligvis om transportsektoren. Det er positivt, at ministeren har spillet ud med 200 mio. kr. over 4 år til forskning, udvikling og demonstration. Jeg må sige, at jeg er glad for det, for det er halvdelen af SF's beslutningsforslag eller i hvert tilfælde en del af det, som ministeren har sagt ja til. Det er jeg glad for.

Kl. 12.00

Jeg synes så, det er ærgerligt, at ministeren stadig væk er tilbageholdende med hensyn til også at få førstegenerationsbrændstofferne ind på markedet. Når jeg synes det, er det ikke, fordi de har den optimale miljøøkonomi, det har de ikke, men det er, fordi jeg tror på, at et markedsstræk virkelig vil være det, der vil kunne skubbe udviklingen fremad og i øvrigt også få de private investorer, som ministeren gerne vil have med, til virkelig at melde sig på banen.

Og så skal man jo ikke underkende, at selv om førstegenerationsbrændslerne ikke er CO₂-neutrale – det er de jo ikke – og der er ganske mange problemer med dem, giver de altså faktisk et bidrag til at nedbringe udslippet af CO₂ fra transportsektoren.

Vi må jo se i øjnene, at mens vi har haft rimelig gode resultater i selve energisektoren, har vi ikke haft gode resultater i transportsektoren. Transportsektorens CO₂-udslip er steget med 24 pct. siden 1990, og det går simpelt hen ikke. Det klarer vi ikke kun med biobrændstoffer. Vi er nødt til at have meget stærkt øget effektivitet i bilparken, og der er en række virkemidler, vi må ind og bruge her, både nationalt og på EU-plan, og det haster, for ellers magter vi simpelt hen ikke opgaven med også at have en ambitiøs klimapolitik efter 2012. Og det står jo faktisk i regeringens eget grundlag, at den ønsker en ambitiøs klimapolitik.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Er SF enig i, når man sådan samlet set vurderer den danske energipolitik, også i international sammenhæng, at vi så i Danmark rent faktisk har en meget ambitiøs energipolitik?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

På nogle måder har vi en ambitiøs energipolitik. Vi har det på energispareområdet, der må man sige, at der har vi nok været dem, der har rykket først.

Med hensyn til vind rykkede vi meget, meget kraftigt gennem 1980'erne og 1990'erne. Så kom der en meget ulykkelig opbremsning i 2001, da den tidligere energiminister aflyste de tre havmølleparker, der ellers var planlagt. Så tog det os et par år at få forhandlet os frem til en situation, hvor vi igen kunne tage fat på det og sige, at vi ville have udbygget med havmølleparker, og blev enige om det.

Jeg er ked af det dyk, vi havde, også i vores internationale omdømme, fordi det også ramte vindsektoren. Men jeg mener, vi er på vej fremad igen, og hvis vi kan blive enige om rent faktisk at lave en ambitiøs platform – og der mener jeg, at Teknologirådets arbejde er et rigtig godt grundlag for os – så kan vi komme fremad, hvor vi bliver det land, som andre virkelig ser op til, og hvor vi bliver et åbent vindue, som andre gerne vil se ind ad. Det mener jeg må være en fælles opgave for os at bringe os derhen.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

En del af debatten i dag er gået med at diskutere det energiscenarie, som Teknologirådet og en række fagfolk fremlagde i går, og det synes jeg faktisk er meget rimeligt og meget fortjent, for der er tale om et ganske fremragende stykke arbejde, hvor vi jo faktisk har arbejdet seriøst med de her ting i over halvandet år.

Der er tale om et såkaldt kombiscenarie, hvor energibehovet dækkes af en række forskellige forsyningskilder, og hvor olieforbrug og CO₂-udledning er halveret, og som samtidig tager udgangspunkt i de forudsætninger, der også ligger til grund for regeringens såkaldte energistrategi og den vedtagne energispareplan.

Det er klart nok, at Enhedslisten har en mission om at få mere vedvarende energi, en mere aktiv indsats navnlig på transportområdet end det, der ligger i det her scenarie, i form af en bedre kollektiv trafikbetjening, billigere kollektiv trafik og en strategi for gods på bane, der sikrer, at lastbiltransporten i modsætning til det,